

NDERWEG

Kerkblad Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal

In dit nummer:

Ik ga iets nieuws beginnen

Twee gemeenten zijn nu één

JULI
2020

Bij de foto op de voorzijde.

We zijn Onderweg naar een mooie toekomst als Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal

Samen op weg

Tevreden over
de wegen die
we kozen

gelukkig met
de wegen die
we gaan

nieuwsgierig naar
de wegen die
we gaan

Nieuwsgierig naar
de wegen die
nog volgen

(Pinterest)

COLOFON

Onderweg is een uitgave van de Protestantse Gemeenten te Sittard-Grevenbicht en Geleen-Beek-Urmond. Het blad is bestemd voor alle leden van deze gemeentes

Predikanten:

ds. Irene Pluim tel.: 046-4583183 dominee@pgs-g.nl

ds. Pier Prins tel.: 046-4360037 prins1959@gmail.com

Digitale Onderweg

U kunt Onderweg ook lezen op de website onder het menu "Kerkblad Onderweg ". Ook kunt u een digitale versie ontvangen hiervoor kunt u contact opnemen met de redactie.

Papieren Onderweg

Abonnementsprijs: € 12,50 per kalenderjaar.

Voor vragen of opmerkingen over de bezorging van Onderweg, kan contact worden opgenomen met Wim Hoogstraten 046-4332872, email: wim.hoogstraten@xs4all.nl

Redactie

Willy de Koning, tel. 046-4513795, Monica Bosman, Germ Visser, Gerdien Zwartkruis.

Hebt u artikelen voor Onderweg, dan kunt u die sturen via e-mail: onderweg@protestants-sittard.nl

VAN DE REDACTIE

Het volgende nummer van Onderweg verschijnt op **3 september**

De uiterste inleverdatum is **23 augustus**, maar eerder mag natuurlijk ook.

Het wordt opnieuw een uitgave in A4-formaat waarbij we ook foto's kunnen plaatsen (afgedrukt in zwart/wit natuurlijk) Dus je kunt bij je artikel foto's meesturen van goede kwaliteit, geen donkere achtergrond.

U kunt uw kopij sturen naar onderweg@protestants-sittard.nl

Willy de Koning, Monica Bosman, Germ Visser, Gerdien Zwartkruis

IK GA IETS NIEUWS BEGINNEN

We beginnen iets nieuws! Wat is het bijzonder om dit samen te beleven: een nieuwe start, nieuwe energie, nieuw elan. Er zijn al zoveel stappen gezet, dat dit een mooie bezegeling is van een proces dat zich al lang ontvouwt. Het gezamenlijke kerkblad, het gezamenlijke vieren en de manier waarop online-diensten nu in twee kerken tegelijk te beleven zijn, zoveel elementen geven al een gevoel van de gezamenlijkheid die we nu ook vieren als écht samengevoegde gemeente.

Met de nieuwe naam Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal drukken we uit dat we één gemeenschap zijn, die in onze regio Jezus volgt en ons laat inspireren door Degene naar wie Hij ons leidt. Want deze samenvoeging is meer dan een zakelijke overeenkomst tussen organisaties die elkaar versterken. Het is ook meer dan de fusie van burgerlijke gemeenten, zoals we die bijna 20 jaar geleden gezien hebben bij de vorming van Sittard-Geleen als stad.

Dit nieuwe begin doet ons bijna als vanzelf denken aan het nieuwe begin waarover Jesaja ons vertelt in hoofdstuk 43. We kennen dat nieuwe begin ongetwijfeld uit het lied "Blijf niet staren op wat vroeger was". Daarin staat die prachtige zin "Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen. Het is al begonnen, merk je het niet?". En dat is ook helemaal de sfeer van dat 43e hoofdstuk van Jesaja. Hier is het God zelf die de regie neemt. En dat is best een geruststelling.

Het profetische boek Jesaja brengt ons teksten die ons bij de les moeten houden. Het volk laat het vaak afweten. Als het aan de gelovigen lag, hoefde je niet veel van de toekomst te verwachten. Dat horen we natuurlijk niet graag, en het is ook de harde taal van de profeet die de mensen wakker moet schudden. "Jij hebt niet tot mij geroepen, Jakob, jij gaf je geen moeite voor mij, Israël."

Maar het goede nieuws is: het nieuwe begin komt van God. Hoofdstuk 44 begint met de grote belofte van voorspoed. Het volk zal trots zijn op God, bij God willen horen, door alle goeds dat het van de

Eeuwige krijgt. Bij de start van de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal is dat wel een hele mooie belofte. We mogen iets verwachten dat ons gegeven is.

Gelukkig is onze nieuwe gemeente ook mensenwerk. En daar mogen we óók trots op zijn. Heel veel inzet heeft tot deze nieuwe start geleid. Maar dat het nieuwe begin tegelijk Gods werk voor óns is, geeft ons het vertrouwen dat we er veel goeds van mogen verwachten.

En dat wens ik ons ook allemaal toe. Veel goeds. En een nieuwe gemeenschap die we kunnen ervaren als een plek om thuis te komen én vanuit op weg te gaan.

Irene Pluim

TWEE GEMEENTEN ZIJN NU EEN!

In veilige corona-opstelling werd maandagochtend 29 juni in aanwezigheid van notaris Mr. Jos Moers de fusie tussen onze gemeenten officieel beklonken. In de Ontmoetingskerk in Geleen zetten vertegenwoordigers van diverse raden van beide kerken hun handtekening die werd bekrachtigd met de handtekening van de notaris. De eerste kerkdienst van onze nieuwe gemeente vond plaats op zondagochtend 5 juli, precies de eerste zondag dat er van overheidswege weer meer mensen naar de kerk mochten. Door de anderhalvemetermaatregel was aanmelden wel verplicht. Dat kon via de nieuwe website www.pgmbd.nl/aanmelden.

In deze vreemde Coronatijd hebben we als geloofsgemeenschap geprobeerd troost, inspiratie en verbinding te bieden aan mensen, die dat nu misschien wel meer nodig hebben dan ooit. Met nieuw elan wordt dat nu vanuit samengevoegde gemeente voortgezet.

Willy de Koning

UIT DE KERKENRAAD

NIEUWE GEMEENTE!

Op 29 juni jongsleden was het dan zo ver! Met maar liefst 11 vertegenwoordigers vanuit onze beide gemeenten hebben we onder het toeziend oog van de notaris de acte van samengaan tot de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal getekend. Een heel bijzonder moment. Er is een heel lang proces aan vooraf gegaan. Vele jaren. Van vergaderen en nog eens vergaderen. Van gemeenteavonden en gezamenlijke activiteiten. Van elkaar leren kennen en bij elkaar kerken. En nu is het dan zover: We zijn één nieuwe gemeente. Het is geweldig dat zoveel mensen hier met ongelofelijk veel energie de schouders onder hebben gezet. Het was ook mooi om dat te vieren in onze eerste kerkdienst als nieuwe gemeente op 5 juli. Nog steeds met een beperkt aantal mensen, maar gelukkig al met veel meer dan daarvoor. We zijn als kerkenraad blij en dankbaar, maar ook wel een beetje vermoeid. Het is goed dat het zomerreces er nu aankomt. Tijd om te ontspannen en weer op adem te komen.

Afscheid en nieuw begin

We nemen ook afscheid van een aantal kerkenraadsleden, van Germ Visser en Erik Rodigas van de Sittard-Grevenbichtse kant en van Ruud Steen, Loes van Elk en Bea Hofmeyer van de Geleen-Beek-Urmondse kant. We gaan nog uitgebreider bij hun afscheid stilstaan, maar ook op deze plek wil ik hen bedanken voor hun enorme inzet over de afgelopen jaren.

Misschien ook goed om te noemen wie nu de nieuwe kerkenraad gaan vormen:

- Wim Hendriks en Joke van der Steen als Diakenen
- Bert Kip en Eddy Roerdink als Ouderlingen Kerkrentmeesters
- Bertha Verkerk en Iet den Boer als Ouderlingen Pastoraat
- Bert Stuij als Ouderling Bezinning, Ontmoeting en Communicatie
- Onze predikanten Pier Prins en Irene Pluim
- Kees van Luijk als scriba en ikzelf als voorzitter.

Op 7 juli hebben we onze eerste kerkenraadsvergadering als nieuwe kerkenraad gehad, waarin we hebben gereflecteerd, maar ook al vooruit hebben gekeken. Eerst vakantie, maar daarna gaan we als nieuwe gemeente verder!

Nieuw begin na Corona?

Eerlijk is eerlijk: De afgelopen maanden heeft de Coronacrisis de meeste van ons meer bezig gehouden dan het samengaan van onze gemeenten. We hebben een hele ongemakkelijke en soms ook ronduit nare tijd achter de rug. Ik ben heel blij dat er weer wat ruimte is gekomen. Om elkaar te ontmoeten, om onze kinderen en ouders weer voorzichtig te mogen knuffelen. Sommigen

van jullie hebben het vreselijk druk gehad. Anderen hebben het weer heel stil gehad, of hebben zich alleen gevoeld. Hoe ziet de toekomst eruit? We weten het natuurlijk niet. De zomertijd is meestal een tijd van tot rust komen, meer naar buiten of op vakantie gaan. Hopelijk wordt het voor ons allemaal ook een tijd van reflecteren. Wat hebben we de afgelopen weken het meeste gemist? Wat vonden we fijn dat even niet hoefde? Wat hebben we anders gedaan? Wat heeft waarde gehad? Zijn er dingen die we anders zouden kunnen doen? In de kerk? Onze levensstijl? Stof tot nadenken.

Ik wens u daarbij allemaal een hele fijne zomertijd toe en hopelijk weer heel veel momenten samen met anderen. En ik hoop u ook weer eens in de kerk te zien.

Marnix van Gurg

**Protestantse Gemeente
Maas- en Beekdal**

PASTORAAT

ADIEU

Op 1 juli 2020 zag een nieuwe protestantse gemeente het levenslicht. Een al eeuwen in de regio bestaande protestantse gemeenschap, die door de jaren heen verschillende structuren gekend had, ging vanaf 1 juli gezamenlijk verder met de Protestantse Gemeente Sittard-Grevenbicht onder de nieuwe naam: de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal. Met het ontstaan van deze nieuwe gemeente kwam er een einde beide zelfstandige gemeenten. Aan en met de Protestantse Gemeente te Geleen-Beek-Urmond was ik vanaf 27 september 1998 verbonden als predikant. Met de overgang naar de nieuw gevormde gemeente was ik ook de laatste predikant van PGGBU, zo realiseerde ik me. En kreeg ik per 1 juli een nieuwe “werkgever”.

**Protestantse Gemeente
Geleen - Beek - Urmond**

Graag blik ik nog eens terug en laat zo mijn gedachten gaan over de laatste 22 jaar van de Protestantse Gemeente te Geleen – Beek – Urmond. Toen ik destijds gesprekken voerde met de beroepingscommissie, werd me al vrij snel duidelijk dat ik te maken had met een betrokken en enthousiaste gemeenschap, maar werd mij ook te kennen gegeven: “Bereid je er maar op voor dat

je heel wat uitvaarten te wachten staan, want we zijn een vergrijzende gemeente”.

Dit bleek te kloppen. Al die 22 jaren mocht ik omringd worden en deel uitmaken van een grote toewijding en een levendig enthousiasme binnen de PGGBU. En inderdaad als ik de jaarlijkse overzichten nog eens langsloop dan constateer ik, dat we jaar in jaar uit van veel mensen afscheid hebben moeten nemen. Daarnaast trokken anderen weg uit onze regio, vaak om dichterbij de kinderen te gaan wonen. Er waren ook andere aspecten: het doopvont werd in al deze jaren weinig gebruikt. En slechts een enkele keer werd een huwelijk ingezegend. De toestroom aan nieuw-ingekekenen werd in de loop der tijd geringer, al zijn er door de jaren mensen uit diverse streken van de wereld bij ons in de gemeente gekomen.

Het gevolg van deze ontwikkelingen laat zich raden: we werden steeds kleiner qua aantal leden, kerkbezoekers, vrijwilligers en deelnemers aan activiteiten, waaronder ook de koren. Toch heb ik nooit het gevoel gehad dat we somber werden onder deze ontwikkelingen. Er was wel bezorgdheid over de voortgang en onze toekomst. Want we moesten verder met steeds minder mensen jong en oud, ambtsdragers, pastorale medewerkers, organisten, gastvrouwen/heren, actieve vrijwilligers voor van alles. En het aantal en de omvang van de kerkelijke gebouwen werden ons een maat te groot en duur.

Wat voor mij persoonlijk overheersend was, was de altijd goede sfeer en toon in de kerk. Met elkaar probeerden we er iets moois van te maken en natuurlijk ging ons dat de ene keer beter af dan de andere keer. Die enthousiaste en constructieve sfeer gaf mij veel energie en bood steeds weer ruimte voor allerlei ideeën en plannen. Ook de digitalisering met hulp van gemeenteleden, bood nieuwe mogelijkheden.

Dit alles heb ik altijd zeer gewaardeerd en prettig gevonden. De toewijding en meelevendheid binnen de gemeente hebben me daarbij bijzonder veel plezier gegeven en goed gedaan. Met veel plezier kijk ik dan ook terug op de vele activiteiten, ontmoetingen, vieringen en gesprekken in de kerk. Ik denk – en ik doe maar een greep – aan de afwisselende kerkdiensten met inbreng van cantorij en kerkkoor, de themadiensten, de Vier-de-Zondagdiensten, de (oecumenische) gesprekskringen, de ouderenkringen, de gezellige middagen o.a. Emmaplein 50 en Ontmoetingen op de Zondagmiddag, de contacten met de asielzoekers, de interreligieuze en oecumenische bijeenkomsten, de kindermusicals, de boekenmarkten, de kerkenraads-weekenden, de kerk-tuinfestivals, de ontmoetingen met de partnergemeenten in Erfurt (in mijn beginperiode) en Lövenich-Baal. De uitstapjes o.a. naar de Kirchentag in Keulen met leden van de cantorij en kerkkoor. Het deelnemen aan de Euregionale kerkendagen in Luik, Aken, Eupen en Geleen. Veel gaat gelukkig ook door in de nieuwe gemeente.

Persoonlijk denk ik ook terug aan de fijne en plezierige samenwerking binnen de gemeente, met de kerkenraad, organisten, dirigenten, werkgroepen enz. En graag noem ik hier de namen van de collega's, met wie ik heb samengewerkt: André van den Bor, Joke Zuidema en Nelleke de Kruik en in het proces op weg naar onze nieuwe gezamenlijke gemeente ook met Irene Pluim en Joachim Stegink. En de namen van onze koster: Coba Poot, Harm Ouwerkerk, Gerit Smeets en Wim van Elk.

Kortom, voor mij als predikant was het een heel mooie en goede tijd binnen de Protestantse Gemeente te Geleen-Beek-Urmond waarvoor ik u allen zeer dankbaar ben!

Vanaf 2012 zijn we in toenemende mate gaan samenwerken met onze Protestantse buurgemeente. Na een periode van verkenning, bezinning en plannenmaken, groeide gaandeweg het besef: "Dat invulling geven aan het kerk-zijn van de Heer in Sittard-Geleen en omgeving het best kan worden gedaan als één PKN-gemeente. En dat we erop vertrouwen dat wij, als we onze krachten bundelen, als protestante gemeente in Sittard-Geleen en omgeving van betekenis kunnen zijn en blijven".

Per 1 juli staat de nieuwe gemeente niet alleen op papier, maar ook in de startblokken. Met elkaar willen we verder gaan bouwen. Met elkaar mogen we levende stenen vormen voor een nieuw bouwwerk. Met Christus als fundering en in verbondenheid met Israël. Ik wens ons dan ook een levendig bouwwerk toe waarin geloof, hoop en liefde, vreugde, vrede en verbondenheid de toon aangeven.

Van harte wens ik dat we alle zegeningen uit het verleden meedragen de toekomst in onder onze nieuwe naam: De Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal.

Pier Prins

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Samen slaan we nieuwe wegen in. Bij het samengaan van onze kerken is het goed om elkaar nog beter te leren kennen. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan Rosetta Lemmens (PGGBU) en Ard Kolkman (PGSG), beiden lid van het team dat Spring!-diensten organiseert.

Waar en wanneer groeide je op en in welk soort (kerkelijk) gezin? Hoe is nu je gezinssituatie?

ROSETTA: Ik ben in 1991 geboren in het ziekenhuis in Geleen. Ik ben opgegroeid in Elsloo en hier woon ik nog steeds met veel plezier. Mijn gezin bestaat uit mijn ouders en mijn zusje.

ARD: *Ik ben opgegroeid in Twente, in een dorpje genaamd Vriezenveen. Hier ben ik hervormd christelijk opgevoegd. Ik heb een erg fijne jeugd gehad met mijn ouders en mijn twee broers. Rond mijn 20e ben ik voor mijn studie richting Oss/Nijmegen verhuisd en sinds ongeveer 6 jaar wonen we in Sittard. In 2014 ben ik getrouwd met Mirjam, voor de kerk in het kerkje aan de Gruizenstraat in Sittard. En inmiddels zijn we de trotse ouders van Lynn en Noud.*

Welke opleiding heb je gevolgd en wat doe je in het dagelijks leven?

ROSETTA: Op de universiteit van Utrecht heb ik een bachelor en master farmacie gevolgd. Daarna heb ik me gespecialiseerd tot openbaar apotheker. Momenteel ben ik dan ook werkzaam als apotheker in apotheek Born.

ARD: *Ik heb chemie gestudeerd in Enschede, ben gepromoveerd in biofysische chemie in Nijmegen en werk momenteel als productontwikkelaar van nieuwe materialen bij DSM in Geleen. Met twee jonge kinderen thuis is er altijd leven in de brouwerij en we ondernemen veel leuke dingen. Het ontvangen en op bezoek gaan bij familie en vrienden is iets wat ik graag doe. Verder vind ik het leuk om te mountainbiken, racefietsen en van het Bourgondische Limburgse leven te genieten.*

Wanneer begon je je in te zetten als vrijwilliger in de kerk en waarom?

ROSETTA: Ik ben in mijn jeugd begonnen om samen met een vriendin de crèche te doen. Ik was toen een jaar of 16. Mijn moeder was altijd betrokken bij de kinderen in de kerk. Dit leek mij leuk om te doen. Later raakte ik ook betrokken bij de iets oudere kinderen (nu kinderherberg genaamd). Hierbij wil ik graag op een speelse manier bezig zijn met de bijbel. Het is belangrijk om het geloof door te geven aan de jongere generaties.

ARD: *Ik ben vanaf het begin betrokken bij (jeugd) activiteiten in de kerk. Ik vind zelf het geloof belangrijk en wil graag een bijdrage leveren aan onze gemeente. En daarnaast vind ik onze kerk altijd een gezellige omgeving om nieuwe mensen te leren kennen, op zowel persoonlijk als geloofsgebied.*

Wat betekenen de Spring!-diensten voor jou en voor onze kerk? Wat is je taak daarin?

ROSETTA: Spring!-diensten betekenen voor mij op een creatieve manier bezig zijn met het geloof. Tijdens de voorbereiding duiken we in een bijbel verhaal. Hierbij leer ik veel van hoe andere de verhalen zien. Tijdens de dienst zelf vind ik de verbinding met andere personen erg belangrijk. Het is mooi om te zien hoe verschillende muziekstukken, een Bijbelverhaal, actualiteiten en alle componenten samen komen om mensen aan het denken te zetten wat geloof kan betekenen in het dagelijks leven. Ook humor mag niet ontbreken. Bij de voorbereidingen van de Spring-diensten hou ik me meestal bezig met wat de kinderen kunnen doen. Daarnaast help ik met de PR door berichten te plaatsen op onze facebook-pagina en in de uit-agenda. Mijn taak tijdens de dienst zelf verschilt altijd, zo heb ik bijvoorbeeld de tweespraak gedaan of het Bijbelverhaal voorgelezen.

ARD: *Ik ben vanaf het begin betrokken geweest bij het organiseren van de Spring! diensten. Aan de ene kant is het erg leuk om in een nieuw format te werken aan vernieuwing binnen onze*

gemeente. Aan de andere kant doen we tijdens de voorbereiding ongemerkt veel aan 'catechese' waar ik altijd veel leer van Bijbelstudies en de ervaringen van iedereen binnen het Spring! team. Vaste rollen hebben we niet echt, dit wisselt vaak per dienst.

Wat betekenen geloof en kerk voor jou persoonlijk?

ROSETTA: In het geloof vind ik steun en kracht. Daarnaast is een belangrijk onderdeel hiervan de naastenliefde. Dit is ook het gene wat ik in de kerk ervaar. Daarnaast kan een kerkdienst ervoor zorgen dat je bepaalde dingen in het leven in een ander perspectief plaats.

ARD: Ik ben christelijk opgevoed en wij voeden ook onze kinderen christelijk op. Het samen beleven van het geloof en de normen en waarden van het geloof vind ik belangrijk. De kerk is voor mij voornamelijk een ontmoetingsplek en een plek ter bezinning en inspiratie.

Onze kerkelijke gemeente is behoorlijk aan het vergrijzen, hoe zie je de toekomst?

ROSETTA: Bij Spring!-diensten proberen we jongeren en kinderen aan te spreken om met het geloof bezig te zijn. Maar zoals iedereen ziet is het aantal jongeren en kinderen in de kerk erg klein. Het geloof zal er altijd zijn. De vraag is alleen in welke vorm de jongere generaties dit gaan beleven.

ARD: Dat is een goede vraag. Als relatief jong lid zie ik de toekomst niet al te optimistisch in. Zeker op de langere

termijn. Er zijn helaas erg weinig jonge gemeenteleden, waardoor mijn motivatie om vaak de kerk te bezoeken niet omhooggaat. Daarentegen bevalt het momenteel erg goed om actief bezig te zijn in de kerk en iedereen te ontmoeten. Hier haal ik dan ook zeker energie uit.

Spring!-diensten stellen altijd een Bijbelse figuur centraal. Is er zo'n Bijbelse figuur aan wie jij je spiegelt?

ROSETTA: Nee, er is geen Bijbels figuur waaraan ik mij spiegel. Het leven van deze personen zijn vaak zo anders als mijn leven dat ik dit lastig vind. Natuurlijk herken ik soms karaktertrekjes of gewoontes van mezelf in een Bijbels figuur.

ARD: Ik spiegel mezelf niet zozeer aan 1 persoon in de Bijbel. Ik blijf het bij elk onderwerp van de Spring! Diensten erg interessant vinden, dat ik nog zoveel kan leren van bekende figuren uit de bijbel. Tijdens de afgelopen Spring! dienst stond de Samaritaanse vrouw centraal. Ik kende dit verhaal eigenlijk niet zo goed, maar de boodschap dat iedereen ertoe doet, dat Jezus jou ziet en dat jij er ook voor anderen mensen kunt zijn is toch tijdloos? Zo kan ik door veel Bijbelse figuren makkelijk een brug maken naar het dagelijkse leven.

De huidige coronacrisis roept van alles op. Kun je er ook iets positiefs in ontdekken?

ROSETTA: De naastenliefde waardoor mensen elkaar vooral in de beginsituatie van de crisis een hart onder de riem staken of de helpende hand boden aan mensen die dit nodig hadden. Daarnaast heeft deze crisis geleid tot een herwaardering van de zorg.

ARD: De coronacrisis maakt voor mij nogmaals duidelijk dat we moeten genieten in het moment. Geniet van mensen om je heen, geniet van Sittard en omgeving en geniet van het leven zoals het komt. Soms regent het (zoals in het midden van de coronacrisis) en soms schijnt de zon. Wees er bewust van dat alles snel kan veranderen, maar geniet. Carpe Diem.

Carpe Diem
PLUK DE DAG

Onder redactie van Willy de Koning

EEN NIEUWE GEMEENTE, EEN NIEUWE FOLDER

We hebben een nieuwe gemeente, met de uitnodigende naam 'Maas-en Beekdal'. Een goede reden om ook een uitnodigende nieuwe folder te maken. Een folder om neer te leggen, uit te delen, wellicht naar campings in de buurt te sturen, of gewoon om nieuwe leden mee te verwelkomen. De folder nodigt mensen uit om ons te leren kennen, om mee te doen met onze activiteiten, of eens naar een kerkdienst te komen. Maar de folder kan ook een ingang zijn voor mensen die troost of inspiratie zoeken, of gewoon een goed gesprek of een ontmoeting. Onze predikanten stellen zichzelf voor, en uiteraard laat de folder zien waar onze kerken gevonden kunnen worden. Geef rustig aan als u folders nodig heeft, er is een flink aantal beschikbaar. Ze zullen uiteraard ook in de kerken worden neergelegd.

Namens de werkgroep communicatie – Bert Stuij.

GEMEENTEBERICHTEN

LIEVE MENSEN,

Langzaam wakker worden uit een verschrikkelijke nachtmerrie (het overlijden van Wim) en je na weken pas realiseren, dat je er - weliswaar van op verre afstand - niet alléén voor stond.

Prachtige kaarten met treffende woorden of een ontroerend gedicht, bloemen, steentjes, boterhammetjes met kaas, fruit, soep, zomaar voor de deur gezet...

Telefoongesprekken, appjes, die mij - vooral in mijn quarantainetijd - zo ongelooflijk goed deden.

Jullie hebben mij het begrip: "je gedragen voelen" leren begrijpen.

Dank, heel veel dank
Hetty Kirchner - Simons

LIEVE MENSEN,

Op 15 mei hebben we te horen gekregen dat Wim ongeneeslijk ziek is, en nog maar enkele weken te leven heeft.

De Corona tijd heeft het afscheid nemen anders gemaakt, zodat we de behoefte voelen, om op deze wijze jullie allen te bedanken voor de belangstelling in de vorm van telefoontje, bezoeken en kaarten.

We zijn dankbaar voor alle vriendschap die we de afgelopen jaren ervaren hebben.

Het was een fijne tijd.

Mocht je behoefte hebben om persoonlijk afscheid te nemen, wil je dan een afspraak maken via tel: 06 - 23884545. Wij weten ons in ZIJN handen gedragen
Wim en Loes van Elk

OVERLEDEN

19-06-2020 Dhr. Fokke Dijkstra (86 jaar)

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM ELISABETH FREDERICA VAN DIDDEN-SINGELS

Afgelopen tweede pinksterdag, 1 juni, overleed Liza van Didden-Singels. Zij werd 89 jaar. Liza werd geboren in Grevenbicht, in een warm en hecht gezin met nog twee zussen, Lenie en Dina. Ze was haar hele leven sterk verbonden met het dorp. Toen zij op de boerderij van Van Didden, in de Heilig Kruisstraat, ging uithelpen, omarmde zij het boerenleven met passie.

Op boerenzoon Wim, die ze van het dorp, de Deelemanschool en van de kerk kende, werd zij verliefd en ze bouwden samen een relatie op. Graag was ze op de 'farm', waar ze genoot van het harde werken, ook samen met Wim. Kleurrijke verhalen zijn er over die tijd te vertellen. Liza was een stoere, onafhankelijke vrouw, met eigen ideeën en plannen, meedeinend met de elementen. Met een talent voor het Goede Leven wist Liza ook onder het werk intens te genieten van wat groeit en bloeit.

Eenmaal getrouwd, op dezelfde dag als haar zus Lenie, kreeg zij Rina, Leo, Marij en wat later nog Ellen. Een mooi gezin met een sterke band, waarin er gelachen, volop geleefd en ook gebotst kon worden. Op de boerderij was er altijd veel mogelijk, voor de kinderen en later ook de kleinkinderen. Al had Liza een tijdje in Amsterdam gewerkt, maakte ze graag verre reizen en nam ze de kinderen in de auto graag mee op avontuurlijke dagjes uit- vooral van de zee hield zij, de boerderij was voor Liza haar thuisbasis, letterlijk en figuurlijk.

Na overdracht van de boerderij aan zoon Leo lukte het Liza en Wim niet om in het dorp te aarden en ze keerden terug op hun vertrouwde grond. Na een mooie vakantie in Noorwegen bleek Wim ernstig ziek en bleef het herstel uit. Hij overleed toen hij 66 jaar was. Daarna lukte het Liza niet meer goed om de balans in haar leven terug te vinden. Zij droeg haar verdriet met zich mee, wat zich ook uitte in het verlies van lichamelijke krachten. Veel hebben de kinderen proberen op te vangen, tot Liza naar zorgcentrum de Lembergh moest gaan, waar zij 11 jaar zou wonen.

Liza en Wim waren met hun gezin trouwe kerkbezoekers, ze waren de kerk 'toegedaan'. Wim zat een periode in de kerkenraad en met Rina heeft Liza jarenlang gezongen bij 'Ons Genoegen'. Het protestant zijn had voor hen meer met meer dan alleen de gemeenschap rondom het kerkje te maken. Het bood inhoudelijk ook houvast en een kader, waarin zij in de loop der jaren steeds meer nuances ontdekten.

Het afscheid van Liza kon gelukkig in het kerkje aan de Heilig Kruisstraat plaatsvinden. Gevuld met betrokken familie hoorden we beeldend haar levensloop uit de mond van dochter Marij, staken kleinkinderen kaarsen aan en klonken de woorden uit Psalm 23. Waarin het gaat over een mens die groene weiden kent, maar zeker ook diepe dalen. Zoals ook Liza de mooie en ook heel weerbarstige kanten van het leven heeft ondervonden. Ze wist daarin bij tijden ook geloofswaarden terug te vinden en kon onder de indruk zijn van een God die liefdevol naar mensen omziet. Liefde die zich vertaalt ook in trouwe zorg en aandacht, die zij zeker ook van haar kinderen en hun gezinnen heeft gekregen.

Dagelijks bezochten zij Liza in de Lembergh, vertelden zij elkaar verhalen over toen en nu en deelden zij hun band. Een dag voor haar overlijden bekeken ze samen nog de digitale Pinksterviering vanuit Grevenbicht. Het deed haar goed, de beelden van haar dorp, haar kerkje, de woorden, de muziek.

Na het afscheid legden we Liza achter het kerkje in de schoot van de aarde. In de ochtend had het nog gerommeld in de hemel, bij de slotwoorden aan haar graf was het stil en droog, met een zuchtje wind. De kinderen lieten hun bijzondere moeder los, die hen altijd wist te peilen. Geborgen is zij nu, in de palm van Gods hand. Mag die gedachte Rina, Leo, Marij en Ellen en de verdere familie troost geven.

Irene Pluim

FOKKE DIJKSTRA

Op vrijdag 19 juni overleed Fokke Dijkstra. Hij werd 86 jaar. In de Johanneskerk beleefden we een intens afscheid, door velen gevolgd via de kerktelevisie. Fokke werd uit Friese ouders geboren in Vaals, als oudste van een levendig gezin met nog twee broers en drie zussen. Vader werkte bij de bank in Vaals en later in Zwanenburg, waar Fokke opgroeide. Met een zachtaardige moeder en Fokke als diplomaat, waar nodig, en degene die zorgde voor harmonie.

Van jongs af aan was Fokke al geïnteresseerd in 'de dingen van de wereld' en behept met best veel kennis, een vraagbaak. Best graag was hij timmerman geworden, of piloot. Fokke had letterlijk en figuurlijk een ruime blik. Maar hij koos uiteindelijk voor de studie scheikunde, in Delft. Fokke was een serieuze student. Zijn verkregen beurs wilde hij waarmaken. Maar ook zijn ambachtelijke

kant bleef en hij ontwierp en maakte kasten en later ook speelgoed voor zijn dochters. In Zwanenburg leerde hij ook Ineke kennen. Na kennismaking via een gemeenschappelijke vriendin volgde later ook de wederzijdse liefde. Met Ineke heeft hij zestig jaar huwelijksrouw kunnen vieren. In alle kwetsbaarheid en met grote verbondenheid.

In het ziekteproces van Ineke was Fokke jarenlang zorgend aanwezig, tot het voor hem niet meer ging en de dochters heel nabij bleven. Het leven van Fokke en Ineke begon op een flatje in Delft, waar Ellen en Roelianne werden geboren. Fokke gaf les op de TH en werkte ondertussen aan zijn promotie. De begrippen verwondering en bewondering pasten bij Fokke. Hij verwonderde zich met ontzag over de schepping en de plek van de mens daarin. En hij heeft zich ook altijd ingezet om te werken aan het behoud daarvan. Fokke wilde bijdragen aan een gezond milieu. Niet alleen vanwege zijn werk, waar hij een carrière had in de waterzuivering en zich bij DSM met milieuproblemen bezighield, maar op allerlei fronten. Het werk bracht het jonge gezin naar Sittard, waar Petra en Karin werden geboren. Fokke gedijde goed in het gezin met vijf vrouwen. In de Swentiboldstraat vormden zich hechte vriendschappen, maar hét gezinshuis stond aan de Molenweg in Sittard. Samen met Ineke was er naast de zorg en warmte binnen het gezin ook ruimte voor anderen die dat nodig hadden. Een goed milieu heeft niet alleen met de aarde te maken, maar ook met de manier waarop je als mensen met elkaar omgaat en naar elkaar omziet. Fokke was een eerlijk mens. Zuiver, oprecht en humaan. Hij was ook bescheiden. Ontvangen was voor hem lastiger dan geven. Geloof was voor Fokke verbonden met goed-doen. Liefde wordt zichtbaar in de beweging, in de zorg voor alles wat geschapen is. Mens en natuur. *Als de wereld morgen vergaat, plant dan vandaag nog een appelboom.* Fokke had het vermogen tot diepe relaties. In het gezin was hij een zeer geliefde vader, zo bleek ook uit alle herinneringen door zijn dochters opgehaald. Voor Ineke een waardevolle vriend, naast huwelijkspartner.

Ook lagen er vele mooie banden binnen de kerkgemeenschap. Fokke was meerdere malen betrokken voorzitter van de kerkenraad, voor en na de federatie van hervormd en gereformeerd. *Het gaat niet om de stenen, maar om wat je met en voor elkaar bouwt.* Eerst met het gezin en later met Ineke was hij altijd vertrouwd aanwezig in de kerk. Fokke in de cantorij, beide als gastheer en gastvrouw, door de week met kerkbladen op stap, of als contactpersoon. Geloof betekent verbinding, verbonden zijn, een gedeeld verhaal hebben. Binnen het gezin werd het (geloofs)gesprek ook gevoerd. In alle ruimte en met veel nuance. Altijd bleef er in het gezin en ook daarbuiten de oprechte interesse naar de ander.

Het paste ook bij Fokke dat hij een krantenleeskring oprichtte, waarbij het ging om onderling uitwisselen en verrijken. Bij zijn afscheid lazen we psalm 8, over de verwondering. En woorden uit Matt. 24 die helder aangeven wat ertoe doet in het leven, namelijk verantwoordelijkheid oppakken voor de ander. Dat doe je dan voor Mij, zegt Jezus. Teksten door Fokke zelf aangedragen als kernwaarden voor zijn leven.

Aan het begin van het afscheid ontstaken de kinderen en kleinkinderen vele kleurrijke kaarsen. Met de bloementuin voor in de kerk, bijeengebracht door velen, zagen we dat Fokke een heel geliefd mens was. En dat hij door velen herinnerd zal worden. Na vele intense woorden, mocht dit het troostende beeld zijn: dat we Fokke geborgen mogen weten, in de palm van Gods hand. Hem lieten we los, in het vertrouwen dat hij is opgevangen. Mag dat ook het gevoel en de ervaring zijn voor Ineke en het gezin.

Irene Pluim

DIACONIE IN CORONATIJD

De coronacrisis veroorzaakt heel wat problemen in onze samenleving, er worden veel mensen door getroffen, op veel manieren.

Mensen die door het virus ziek geworden zijn hebben soms lange tijd nodig om weer te herstellen. Maar ook als je niet ziek geworden bent kan het veel effect op je leven hebben: voor sommige mensen betekent het dat ze hun werk kwijtraken of dat hun bedrijf het niet meer redt.

De effecten daarvan zijn niet altijd meteen zichtbaar, maar voor degene die het treft wel voelbaar: Er komt ineens veel minder of helemaal geen geld meer binnen en de huur of hypotheek en alle andere kosten van het dagelijks leven gaan gewoon door.

Inmiddels is bekend dat er veel meer mensen een beroep moeten doen op voedselbanken of andere voorzieningen.

Als diaconie willen we graag helpen waar dat nodig is. Maar we krijgen niet altijd de signalen van waar nood is. We vragen dan ook aan u, gemeenteleden, om voor de diaconie ogen en oren te zijn: weet u van mensen die wat extra's goed kunnen gebruiken, wilt u dat dan aan de diakenen laten weten?

Dan kunnen we samen kijken wat we kunnen doen. Dank u wel, voor uw oplettendheid.

Namens de diaconie, *Joke van der Steen*

SURINAAMS BIJBELGENOOTSCHAP HELPT VLUCHTELINGEN EN MIGRANTEN

Het werk van de 151 bijbelgenootschappen gaat door, ook nu het coronavirus de wereld teistert. Het Surinaams Bijbelgenootschap bood – met steun van het Nederlands Bijbelgenootschap – al vóór de coronacrisis hulp aan vluchtelingen uit Cuba en Venezuela. Hoe gaat het met dat project in coronatijd? Erny van Axel, directeur van het Surinaams Bijbelgenootschap vertelt.

Meteen na de eerste besmetting trof Suriname maatregelen, zoals het sluiten van de scholen, het stopzetten van openbaar busvervoer en het sluiten van de grenzen. Daardoor bleef het aantal besmettingen (tot half mei) beperkt tot tien personen, van wie er een is overleden. Van Axel: 'De eerste twee weken waren de mensen echt huiverig voor verspreiding; daarna nam de angst af. Het gewone leven werd weer opgepakt, maar wel met inachtneming van veiligheidsmaatregelen. We hebben hier tussen de duizend en veertienhonderd vluchtelingen, voornamelijk Cubanen en Venezolanen. We willen als bijbelgenootschap ook hen bereiken met de Bijbel. Begin mei zijn we weer begonnen met de distributie van bijbels en levensmiddelenpakketten via de lokale kerken.'

Venezolaanse vluchtelingen

'Een Venezolaanse vrouw vertelde ons dat ze erg blij is met de Bijbel in het Spaans die ze van ons kreeg. Ze had nog nooit een bijbel gehad. Door de coronacrisis waren zij en haar huisgenote hun baan kwijt en daarmee ook hun huis. De migranten kunnen niet terug naar Venezuela, want de grens zit potdicht. Om te voorkomen dat ze op straat belanden, zorgt het Surinaams Bijbelgenootschap samen met de kerk nu voor hen tot de situatie verbetert. Ook het pakket met levensmiddelen was zeer welkom.'

Cubaans gezin

'Een Cubaans gezin kwam onlangs hier om een beter leven op te bouwen. Ze waren net bezig hun weg te vinden in Suriname, toen het coronavirus uitbrak. Hun spaargeld is nodig voor de huur, dus hebben ze bijna niets om eten te kopen. Het pakket met levensmiddelen kwam op het juiste moment. Ook de Bijbel in het Spaans werd dankbaar ontvangen. Ze hadden hun Bijbel in Cuba moeten achterlaten.'

Verpleegster uit Haïti

'Zuster Nathaly kreeg een pakket van het Surinaams Bijbelgenootschap. Ze komt uit Haïti en wilde graag als verpleegster aan de slag. Maar ze zat een half jaar zonder werk. Pas in maart kreeg ze een baan in het Diakonessenziekenhuis in Paramaribo.

Ze was blij verrast met deze geste van het bijbelgenootschap en vooral met de Bijbel in het Sranan Tongo. Die helpt haar om ook deze taal te leren, die in ons land veel gebruikt wordt.'

Bron: UBS/Nederlands Bijbelgenootschap, contactpersoon: *Joke van der Steen*

KOMENDE COLLECTES

Collecte zondag 12 juli: Diaconie: STICHTING LEERGELD

Alle kinderen
mogen meedoen!

Want nu meedoen is straks meetellen!

Stichting Leergeld wil ondersteunend zijn voor kinderen die in een armoedesituatie leven en daardoor in een sociaal isolement dreigen te komen. zij kunnen vaak geen deel hebben aan allerlei activiteiten met hun leeftijdgenoten:

Kinderfeestjes, schoolreisjes, sport, schoolkampen, gezinsvakantie. Een kind wat maar

liever de eigen verjaardag verzwijgt omdat een feestje er niet in zit, is geen gezonde situatie. Dit heeft ook effect op hun sociale ontwikkeling en kan ervoor zorgen dat ze altijd op achterstand blijven.

De Stichting probeert actief problemen op te sporen, ouders te helpen om de weg naar hulpverleners te vinden maar zamelt ook fondsen en subsidies in om zelf bij te kunnen springen. Te denken valt aan financiële hulp voor sportvereniging en sportkleding, een bijdrage voor een schoolkamp of andere extra schoolkosten, maar ook bijvoorbeeld kosten voor de tandarts. De afgelopen jaren is er een toename te zien van het aantal hulpvragen, steeds meer gezinnen krijgen moeite het hoofd boven water te houden.

Het is van groot belang dat kinderen kunnen meedoen in onze samenleving. We vragen u dan ook in de collecte van 12 juli om een bijdrage voor dit doel. U kunt ook een bedrag overmaken op rekeningnr. NL24 INGB 0001 0385 55 t.n.v. Diaconie te Sittard. Dank voor uw bijdrage!

Collecte zondag 19 juli: ZWO, KERK IN AKTIE

Door toenemende droogte steeds meer hulp nodig in Ethiopië. Graag vertellen we u wat meer over het werk van de Ethiopische Evangelische Kerk, dat onze kerk op dit moment steunt via Kerk in Actie. Deze kerk zet zich in om boeren en nomaden te leren overleven in gebieden die maandenlang extreem droog zijn, zodat ze niet steeds de honger hoeven te ontvluchten.

Ethiopië is een land vol tegenstellingen en ongelijkheid. Naast grote groene velden en prachtige hoge bergen zijn er kurkdroge gebieden, waar mensen nauwelijks kunnen overleven. Ethiopië was ooit de graanschuur van de wereld,

waar Koning Salomo rijkdommen ging halen. Ook nu nog exporteert Ethiopië koffie, groenten, snijbloemen en tarwe. Maar op tweehonderd kilometer afstand van de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba, beland je in een totaal andere wereld.

Door klimaatverandering is de droogte in Ethiopië en omringende landen regelmatig extremer is dan vroeger het geval was. De regenperiodes worden korter, waardoor waterbronnen leeg zijn en oogsten mislukken. Veel mensen hebben regelmatig dringend hulp nodig. In het district Sawena is de droge tijd van december tot en met februari. Dan volgt een kleine regentijd van maart tot juni. De grote regentijd is van juli tot november. Tot zo'n tien jaar terugviel er zeker tachtig dagen regen,

maar de laatste jaren wordt dat steeds minder. In 2011 was er hongersnood in Ethiopië en ook in 2016 en 2017 dreigt steeds weer hongersnood.

In het district Sawena wonen 80.000 tot 90.000 mensen, die vrijwel allemaal zijn getroffen door de droogte. Ruim 30.000 mensen krijgen voedselhulp van de Ethiopische overheid, maar die heeft onvoldoende geld om alle getroffen mensen te helpen. Daarom is de overheid blij dat de Ethiopische kerk ook hulp biedt. Vooral zwangere vrouwen en jonge kinderen hebben verrijkte voeding en peulvruchten nodig. Daarnaast is er meer drinkwater nodig voor gezinnen en voor hun vee. De waterbronnen drogen in snel tempo op. Ook is er onvoldoende hooi en stro om de dieren bij te voeren als ze te weinig voedsel kunnen vinden.

Via uw bijdrage kan de Ethiopische Kerk extra hulp bieden aan de meest kwetsbare groepen, zoals kinderen, (zwangere) vrouwen, mensen met een handicap en ouderen. Belangrijkste inzet is om honger tegen te gaan, ondervoeding te behandelen en te zorgen voor toegang tot veilig (drink)water. Mensen krijgen voedsel, vee en droogte-bestendige zaden. De kerk behandelt ondervoede kinderen en leidt gezondheidswerkers op. Met uw hulp kan de kerk ook nieuwe waterbronnen slaan en beschadigde waterbronnen repareren.

- 1 voedselpakket voor 1 persoon voor 1 maand (15 kilo mais, 1,5 kilo bonen en 0,45 liter plantaardige olie) kost 10,50 euro.
- 1 kilo droogtebestendig zaaigoed voor groente kost 24 euro.

Op zondag 19 juli wordt gecollecteerd voor dit project. Wilt u dit project steunen dan kunt u uw bijdrage overmaken naar: NL57INGB0001038640 t.n.v. Raad voor ZWO Prot Gemeente Geleen-Beek-Urmond o.v.v. Collecte noodhulp Ethiopië.

Collecte zondag 26 juli: Diaconie: HET PASSION: Wat doen zij?

Zij gunnen dak, -en thuislozen een moment van rust en bezinning. Time-outvoorziening Het Passion ligt als een baken van rust in het landschap van de Achterhoek. Omgeven door weilanden en geboomte ademt het een sfeer van reflectie en aandacht. Omringd door vrijwilligers vinden de dak-, en thuislozen in 4 tot 6 weken tijd nieuwe energie om zinvolle vervolgstappen te overwegen. Hierbij krijgen ze professionele

begeleiding om wellicht een stap te maken naar een concreet vervolgtraject. Het Passion is een diaconaal project en afhankelijk van giften en de inzet van vrijwilligers.

Wilt u dit mooie project steunen dan kunt u uw bijdrage overmaken naar: NL57INGB0001038640 t.n.v. College van Diakenen Protestantse Gemeente Beek Urmond o.v.v. Collecte Het Passion.

Collecte zondag 2 augustus: ZWO, MERCY SHIPS: Medische zorg voor ieder mens

Mercy Ships begon met een droom: ziekenhuisschepen bemannend met vrijwilligers die de armste landen van de wereld helpen door medische zorg te bieden. Gods liefde op een praktische manier aan de allerarmsten laten zien. Door de jaren heen heeft Mercy Ships met een handvol schepen meer dan twee miljoen mensen in ontwikkelingslanden geholpen met medische operaties en ontwikkelingsprojecten. En elke dag, met elke operatie, elk patiënt, brengen we die droom in vervulling. Op dit moment hebben we één

groot ziekenhuisschip in de vaart – de Africa Mercy. Het grootste particuliere varende ziekenhuis ter wereld, speciaal ingericht om mensen in de armste landen in Afrika te helpen.

Waarom een schip? 80% van de wereldbevolking woont op niet meer dan 150 km afstand van een havenstad. Daarom is een schip de beste manier om deze mensen te bereiken met de hulp die ze nodig hebben. Het gebruik van een schip is een relatief goedkope manier om het grootste deel van de wereldbevolking met ontwikkelingshulp te bereiken. Een ziekenhuisschip biedt een beschermde en schone omgeving om de kans op infecties minimaal te houden. Er is schoon drinkwater en er zijn sanitaire voorzieningen. Bij plotselinge onrust, bijvoorbeeld een burgeroorlog, kan het schip wegvaren om de veiligheid van onze vrijwilligers te waarborgen.

Het werk van Mercy Ships bestaat uit een aantal medische programma's en training & voorlichting. De medische operaties van Mercy Ships pakken de meest voorkomende aandoeningen in Afrika aan. Hierdoor is de hulpverlening speciaal ingericht voor de nood in Afrika. Zo helpen we kinderen en volwassenen die te kampen hebben aandoeningen als gespleten lippen, tumoren, oogkwalen en ernstig vergroeide benen (bij kinderen). In een kliniek aan land wordt tandheelkundige hulp gegeven.

Door trainingen en medisch onderwijs dragen we bij aan de verbetering van de gezondheidszorg in een land. Door het trainen van onder andere medische professionals zoals verpleegkundigen, chirurgen en anesthesisten, kunnen zij weer anderen trainen. Zo kan de gezondheidszorg in een land blijven verbeteren nadat de Africa Mercy vertrokken is.

Op zondag 2 augustus wordt gecollecteerd voor dit project.

Wilt u dit project steunen dan kunt u uw bijdrage overmaken naar: NL57 INGB 0001 0386 40 t.n.v. Raad voor ZWO Prot Gemeente Geleen-Beek-Urmond o.v.v. Collecte Mercy Ships.

Collecte zondag 9 augustus: Diaconie: VLUCHTELINGENWERK NEDERLAND

Vluchtelingenwerk Nederland behartigt de belangen van vluchtelingen en asielzoekers in Nederland, vanaf het moment van binnenkomst tot en met de integratie in de Nederlandse samenleving.

Met duizenden vrijwilligers in het hele land komt Vluchtelingenwerk Nederland op voor de belangen van mensen.

Wat wordt er allemaal geboden:

- Begeleiding tijdens de asielprocedure. Soms zijn mensen van Vluchtelingenwerk aanwezig bij gesprekken met de IND en helpen met onderbouwen van de asielaanvraag
- Begeleiding bij het leren van de Nederlandse taal en bij inburgering in ons land
- Zo nodig wordt er ook hulp geboden bij gezinshereniging
- Speciale aandacht voor kinderen om hun plek in de samenleving te vinden
- Als er een woning beschikbaar komt wordt er ondersteuning geboden zodat mensen de weg weten te vinden in alle regels en gewoontes.

Verder houdt Vluchtelingenwerk zich bezig met educatie: het is belangrijk dat bijv. scholieren in ons land inzicht hebben in de situatie van vluchtelingen. Daarvoor is speciaal lesmateriaal ontwikkeld.

Van harte aanbevolen deze collecte. U kunt een bijdrage overmaken op rekening NL 24 INGB 0001 0385 55 t.n.v. Diaconie te Sittard onder vermelding van Vluchtelingenwerk.

Dank u wel voor uw hulp.

Collecte zondag 16 augustus: ZWO, zending Kerk in Actie: RWANDESE KERK IS EEN PLEK VAN HOOP, HULP EN VERZOENING

Bij de Presbyteriaanse Kerk in Rwanda staan jongeren, armen en slachtoffers van de genocide centraal. Zeventig procent van de Rwandese bevolking is jonger dan dertig. Jongeren krijgen trainingen, die hen toekomstperspectief geven in hun eigen dorp. Arme gemeenteleden leren via betere landbouwmethoden en spaargroepen hun omstandigheden te verbeteren. Voor mensen met trauma's vanwege de genocide van 1994 organiseert de kerk gespreksgroepen, zodat daders en slachtoffers weer samen verder kunnen. Wij vragen uw steun voor het werk van de kerk in Rwanda. Wat kan de kerk doen met uw bijdrage?

- voor 120 euro krijgt een jongere een training om een eigen bedrijf te kunnen starten
- voor 215 euro wordt een spaargroep een jaar begeleid
- voor 277 euro wordt een gespreksleider over trauma's opgeleid

Op zondag 16 augustus wordt gecollecteerd voor dit project.

Wilt u dit project steunen dan kunt u uw bijdrage overmaken naar: NL57 INGB 0001 0386 40 t.n.v.

Raad voor ZWO Prot Gemeente Geleen-Beek-Urmond o.v.v. Collecte Rwanda.

Bedankt voor uw steun. Kijk voor meer informatie op: www.kerkinactie.nl/kerkrwanda

Collecte zondag 23 augustus: Diaconie, VRIENDEN VAN DE HOOP

Het belang van hulp, samen geven om wie verlangt naar een nieuw leven.

Vrienden van De Hoop ondersteunt allerlei verschillende activiteiten van De Hoop en stichtingen die aan De Hoop verbonden zijn. Het gaat om hulpverlening die niet of alleen deels vergoed wordt door verzekeraars of

de overheid, maar die wel uiterst belangrijk is

voor mensen die bezig zijn om een nieuw leven op te bouwen. Sommige mensen zijn verslaafd (geweest), anderen worstelen met psychische problemen. Ook worden vrouwen en meisjes geholpen die uit de prostitutie willen stappen.

Uw gift kunt u overmaken naar: NL57 INGB 0001 0386 40 t.n.v. College van Diakenen Protestantse Gemeente Beek Urmond o.v.v. Collecte Vrienden van de Hoop

Collecte zondag 30 augustus: Diaconie, STICHTING MANNA

Zij bieden psychosociale, pastorale therapeutische hulpverlening en advisering op ambulante basis, vanuit een christelijke visie. Stichting Manna heeft een uitgebreid hulpverleningsaanbod. De aanpak en begeleiding vindt plaats op multidisciplinaire basis. Vanuit meerdere professionele disciplines worden de problemen in samenwerking

begeleid. Hierdoor bestaat een grotere kans op succes aangezien de juiste expertise kan worden aangeboden. Wilt u deze Stichting financieel ondersteunen dan kunt u uw gift overmaken naar: NL57INGB0001038640 t.n.v. College van Diakenen Protestantse Gemeente Beek Urmond o.v.v. Collecte Stichting Manna.

COLLEGE VAN KERKRENTMEESTERS

BERICHT VAN DE COMMISSIE GEBOUWEN

In februari hebben we u voor het laatst bijgepraat over de voortgang van de werkzaamheden van onze commissie. We zijn toen met zijn allen in de coronatijd beland wat een grote impact heeft gehad op het hele gemeentelven en ook op ons werk.

Zo goed en zo kwaad als mogelijk hebben wij doorgewerkt aan onze opdracht hoe verder te gaan met twee grote kerkgebouwen in onze nieuwe samengevoegde gemeente. Dat was lastig maar het is nu eenmaal niet anders. Eind juni hebben weer voor het eerst gewoon in de kerk kunnen vergaderen, uiteraard op gepaste afstand. Veel van de zaken die wij nog wilden uitzoeken staan inmiddels op een rij, maar het blijft een heel lastig vraagstuk met veel wikken en wegen. Daar zijn we de komende twee maanden nog druk mee.

We hebben het moderamen van de nieuwe Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal laten weten dat we begin september ons advies met een keuze van de commissie voor een van de kerkgebouwen bij hen zullen neerleggen.

De kerkenraad vergadert in september en in oktober. Ons voorstel aan het moderamen is dat we die bijeenkomsten willen gebruiken om als commissie ons advies toe te lichten en te bespreken. De kerkenraad kan vervolgens haar besluit nemen. Wij verwachten dat dit besluit van de kerkenraad later dit najaar aan de gemeente voorgelegd kan worden.

Wij wensen iedereen een fijne zomer.

Rob Atsma en Eize Roerdink

JAARREKENING 2019 PGSG GEREED: EEN POSITIEF RESULTAAT

Op 14 april 2020 werd de jaarrekening over 2019 van de Protestantse Gemeente Sittard-Grevenbicht behandeld en goedgekeurd in de Kerkenraad.

Hieronder geven we de belangrijkste opmerkingen over het boekjaar 2019:

- De bijdragen Levend Geld (o.a. uw bijdragen in het kader van Actie Kerkbalans) zijn lager dan verleden jaar. Het aantal gevers voor de Vrijwillige Bijdrage is gedaald; het bedrag per gever is gelukkig gestegen.
- De opbrengsten uit verhuur zijn iets hoger dan verleden jaar.
- De kosten voor de predikanten zijn gedaald omdat Ds. Stegink op 8 juni in Parkstad is beroepen. Het contract met Ds. Pluim werd met 0,2 FTE verhoogd.
- De kosten voor de kerkdiensten waren lager vanwege alternerend kerken in de Johanneskerk en de Ontmoetingskerk.

In getallen ziet de jaarrekening er als volgt uit:

	Begroting 2019	Rekening 2019	Rekening 2018
Baten			
Opbrengsten uit bezittingen	34.970	32.444	31.810
Bijdragen gemeenteleden	117.550	120.666	123.141
Opbrengsten uit subsidies en bijdragen	7.700	9.487	9.086
Incidentele baten, onttrekkingen bestemmingsreserves	7.050	2.808	45.093
Totaal baten	167.270	165.405	209.129
Lasten			
Bestedingen Pastoraat (predikant en kerkelijk werkers)	89.200	70.377	89.213
Bestedingen kerkdiensten, catechese en gemeentewerk	6.050	4.856	9.046
Bijdragen aan andere organen binnen de kerk	8.275	8.188	7.999
Lasten kerkelijke gebouwen (inclusief afschrijving)	31.800	33.502	66.497
Salarissen (koster, organist e.d.)	23.450	22.615	21.314
Lasten beheer en administratie, bankkosten en rente	7.670	7.106	6.167
Lasten overige eigendommen en inventarissen	-	-	-
Incidentele lasten, toevoegingen bestemmingsreserves	10.000	5.800	10.000
Totaal lasten	176.445	152.443	210.235
Resultaat verslagjaar	-9.175	12.962	-1.106

Dit betekent dat we een positief resultaat van € 12.962 hebben over 2019. Dat is beter dan begroot.

Voor nadere informatie over de jaarrekening kunt u contact opnemen met de penningmeester, telefoon 046-4514246 of via penningmeester@pgs-g.nl.

Namens het college van Kerkrentmeesters,
Bert Bosman, penningmeester, *Bert Kip*, voorzitter

MARKTPLAATS

Tegen zacht prijsje te verkrijgen: ca 75 eikenhouten kerkstoelen met rieten zitting uit de kerk van Beek. Er zijn er al enkele tientallen verkocht. Het restant moet worden opgeruimd
Gratis af te halen: Combi-oven-magnetron. Deze komt uit een nalatenschap en is gratis af te halen bij de Ontmoetingskerk
Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met E. Roerdink via eizeroerdink@gmail.com

Eddy Roerdink

ACTIVITEITEN

KRINGENWERK IN HET NIEUWE SEIZOEN

Het kringenwerkprogramma leest elk jaar weer als een inspirerende kalender, vol met activiteiten die verbinden, verdiepen en verrassen. Er zijn mooie lezingen, je kunt naar de film, je kunt wandelen, of naar 'zin en hapjes' in het Gruizenkerkje komen. Je kunt dansen en zingen. Maar u zult begrijpen dat we wat zitten te puzzelen hoe we het programma voor het volgende kerkelijke seizoen in elkaar moeten zetten. Wat kan er weer van start? Waar moeten we

aanpassingen doen? Een paar tipjes van de sluier alvast. We willen wat meer gebruik gaan maken van de prachtige locaties in Urmond, Beek en Grevenbicht. We hopen het programma in het Gruizenkerkje weer op gang te krijgen, daarvoor hadden we nog zo veel ideeën die niet konden worden uitgevoerd. We zullen misschien wat vaker naar buiten gaan – wat meer wandelend en fietsend bezinnen, of ontmoetingen in de tuin. We hopen dat we weer kunnen gaan zingen en muziek maken. Of ernaar luisteren.

Hebt u nog mooie ideeën voor het kerkelijk seizoen dat er aan komt – laat het ons weten, dan zetten we het in het programma. Het is de bedoeling dat weer het hele programma beschikbaar komt via www.kringenwerk.nl (net als vorig jaar), en dat u ook via de kalender op de website van de nieuwe kerk voortdurend weet wat er aan komt. Dat staat op <https://www.pgmbd.nl/meedoen>.

Maar eerst puzzelen in deze vreemde omstandigheden. Alle ideeën voor mooie activiteiten blijven welkom, stuur ze naar Bert Stuij (bert.stuij@gmail.com), Dick Haster (d.haster@home.nl), Irene Pluim (irenepluim@home.nl) of Gerdien Zwartkruis (kerkgerdien@gmail.com).

We kijken er naar uit elkaar weer te ontmoeten.

Namens de werkgroep bezinning en ontmoeting - *Bert Stuij*

ZIN EN HAPJES – DE FILM

U bent er wellicht al geweest, of u heeft ervan gehoord. Die bijzondere eerste zondagen van de maand, als we in het Gruizenkerkje 'zin en hapjes' hadden. Steeds van vier tot vijf precies. Een verrassende column, creatieve en heerlijke hapjes, stellingen die als 'zoute stokjes' op de tafel stonden en altijd tot een goed gesprek leidden. Meestal ook nog mooie muziek. We hadden het seizoen graag mooi en met elkaar afgesloten in het kerkje, maar Corona gooide roet in de hapjes, zagezegd.

Wel beseften we wat voor een prachtige woorden aan de beurt geweest waren, in de periode tot nu toe. Woorden die juist nu zo belangrijk zijn. Vrijheid

bijvoorbeeld. Of liefde. Of geluk. Of hoop. Of eindigheid. Toen we ons dat realiseerden ontstond het idee om onze tien columnisten te vragen om uit hun column de 'mooiste zinnen' te kiezen, en die te maken tot een mini column van één minuut. Die mini columns zijn in een korte film gezet, en afgewisseld met muziek die uiteraard ook uit het kerkje komt. Met als titel: De mooiste zinnen uit de Gruizenkerk. De film ging digitaal in première op zondagmiddag 5 juli, en is nu ook te bekijken via onze website. Ga naar <https://www.pgmbd.nl/actueel>, en volg de link in het nieuwsbericht 'Mooiste Zinnen uit de Gruizenkerk'.

We hopen van harte dat we volgend seizoen weer verder kunnen gaan met deze mooie middagen, hopelijk vanaf de eerste zondag in oktober. Er zijn nog zo veel mooie woorden!

Namens het Gruizenkerk team – *Bert Stuij*.

AMNESTY INTERNATIONAL

Het is alweer een tijd geleden dat u iets van ons hebt gehoord. De zondagse kerkdiensten zijn weer, met inachtneming van de overheidsvoorschriften, gestart, maar het lijkt ons niet verstandig de maandelijkse brieven nu alweer neer te leggen. Dat

zou de kerkgangers mogelijk af kunnen leiden van de regels die in acht genomen moeten worden en dat lijkt ons geen goede zaak.

Wat u wel kunt doen?

Graag willen we u wijzen op de spoedacties per mail van Amnesty. Dat houdt in dat u razendsnel kunt actievoeren als iemand in gevaar is. Duizenden mensen, over de hele wereld, sturen een bericht naar machthebbers als iemand wordt gemarteld, bedreigd of onterecht gevangenzit. In korte tijd worden zoveel oproepen verstuurd, dat ze niet genegeerd kunnen worden. Hoe meer mensen aan de spoedacties meedoen, hoe groter de vuist is tegen onrecht.

U kunt zich aanmelden via de website van Amnesty International.nl/kom in actie. U ontvangt per mail 2 à 3 oproepen per maand met een duidelijke omschrijving van de casus. Met één druk op de knop steunt u de actieoproep.

Amnesty gaat zorgvuldig om met persoonsgegevens. Alleen naam en woonplaats worden doorgegeven aan de betreffende autoriteiten.

Misschien is het bij u al bekend en hebt u zich er al voor aangemeld. Dan alvast bedankt!

Hartelijke groet, *Riet Coolsma en Henny Veldman*

WOORDZOEKER

s	a	m	e	n	g	a	a	n	k
i	t	s	e	e	g	b	l	i	e
t	h	e	r	b	e	r	g	z	e
t	c	d	a	l	e	b	j	i	b
a	i	j	e	z	u	s	i	n	n
r	b	e	e	k	e	r	k	e	e
d	n	o	m	r	u	f	v	p	s
k	e	j	d	d	o	g	r	o	a
e	v	h	o	o	p	s	e	d	a
e	e	c	l	i	e	f	d	e	m
r	r	e	h	t	s	n	e	i	d
p	g	e	l	e	e	n	a	p	!

Vind de woorden in de woordzoeker.
Ze staan horizontaal, verticaal en diagonaal.
Welk woord blijft over?

beek	hoop
bijbel	jesus
dal	kerk
dienst	liefde
dopen	maasenbeek
geleen	preek
geloof	samengaan
geest	sittard
god	urmond
grevenbicht	vrede
herberg	zin

OM HET NIET TE VERGETEN (7)

Het blad “Kerkblad van de Gereformeerde Kerken Geleen en Sittard”

Om een indruk van dit blad te geven, put ik gaarne uit de memoires van Janny van der Laan-Jongsma en Elly Dols-Rolaff in de meergenoemde jubileumuitgave van het blad “Kerknieuws” van 14 september 2006.

Het blad kwam tot stand toen het blad “De Zeven gemeenten” (zie nr. 4 van deze artikelenserie in “Onderweg” van april 2020) begon te kwijnen. Dit blad werd door de Gereformeerde classis Maastricht uitgegeven sinds het verdwijnen van een mij verder niet bekend blad van de Gereformeerde provinciale synode. Ds. Kuiper van de GK Geleen schrijft begin 1976 daarover in “Kerkblad GKGS” (ik kort voortaan de naam af en ik laat de originele spelling van de citaten staan): *Het blad van de 7 gemeenten bestaat niet meer. En hoe zou het u anders ter ore komen als wij het U niet meedeelden. De classis heeft, toen het provinciale kerkblad werd opgeheven, besloten een proef te nemen met een klassikaal blad. Reden: als protestanten, en helemaal als gereformeerden, leven we in een zodanige verstrooiden situatie, dat we de onderlinge band als sterke steun nodig hebben. Daarom is alleen een plaatselijk mededelingenblaadje niet voldoende. (...) Het is te vrezen dat er flinke schade is toegebracht...*

De oudste jaargang van “Kerkblad GKGS” die Janny in 2006 tegenkwam was die van 1974. De redactie was in handen van Jan Boerrigter uit Geleen en de kopij moest ‘s zondags voor de morgendienst ingeleverd worden bij de koster. Janny haalt Jan aan: “Ik ben redacteur geweest van 1974 tot 1978. De aangeleverde tekst moest uitgeteld worden: een vast aantal letters per regel en een vast aantal regels per kolom. Handgeschreven kopij moest uitgetypt worden. Daarna bracht ik het op zondagsavonds naar Ko Breman (of bij diens afwezigheid naar Riek Weijland) die het typewerk deed om het kerkblad drukklaar te maken.”

Elly Dols-Rolaff uit Geleen, die in 1979 het redacteurschap op zich nam en dat tot aan het opgaan van het blad in het Samen-Op-Weg-blad “Kerknieuws” in 1983 heeft volgehouden, schrijft daarover in 2006:

Ik bewaar goede herinneringen aan de mensen daar die samen met mij het blad maakten. Geleen “had recht op” een pagina of tien en Sittard “had recht op” vijf. Gereformeerd Geleen had nogal wat schrijvers in de gemeente, dus ik ging meestal over mijn aantal pagina’s heen en moest dan weer met Sittard overleggen. We zaten toen nog niet in het digitale tijdperk. De stukjes werden handgeschreven (soms zeer moeilijk leesbaar!), op een kladje of getypt aangeleverd. Ik moest dan door middel van typen, knippen en plakken (en dan bedoel ik echt knippen met een schaar en plakken met lijm, en niet een paar knoppen op de computer) de stukjes tot een kerkblad maken. Op zondagavond bracht ik alles dan naar iemand van Gereformeerd Geleen die handig was met stencils typen.

De deadline voor het inleveren van kopij was vrijdagmiddag vijf uur. Ik herinner me dat Wim Westerveld de grenzen elke twee weken een paar minuten verlegde. Maar hij kwam trouw op vrijdag met zijn materiaal en we dronken gezellig koffie samen.

Ik zat alleen in de redactie, er was niemand anders. Dat legde een claim op mijn privéleven en gezin. Mijn hele planning in die dagen was rond het kerkblad. Kon ik het weekend weg met de kinderen? Nee, niet dat weekend, dat was het weekend van het kerkblad. Ik hoop voor degene die het nu doet, dat het beter is geregeld.

Tot slot kan ik alleen maar zeggen dat ik het al die jaren met veel plezier heb gedaan. Je leerde de mensen op een andere manier kennen dan alleen maar in de kerk. Het gaf mij het gevoel dat wij “samen op weg waren”.

Voor de jongere lezers: “Samen Op Weg” was de werknaam van het proces van het samengaan van de Hervormde, Gereformeerde en Lutherse kerken, dat toen gaande was en dat in deze serie nog wel aan de orde zal komen. Janny van der Laan laat in haar stuk uit 2006 een aantal onderwerpen en fragmenten volgen uit “Kerkblad GKGS”. Ik neem er een aantal over (de kerkbladcitaten in cursieve druk):

De Voorhof, de nieuwe zaal van de Bethelkerk, is klaar. We schrijven november 1974. *Op vrijdag 1 november was de nieuwe zaal stampvol. Om 8 uur was de officiële oplevering. Dit feestelijk gebeuren ging gepaard met herinneringen aan het afgelopen jaar, waarin met buitengewone medewerking “ons project” tot stand is gekomen. De voorzitter van de bouwcommissie overhandigde een grote sleutel. Er was alle reden God te danken en te zingen. Er werden “monumentjes” onthuld: bloemen die later in een bloemenbak in de hal komen “voor alle vrouwen die hun man zo vaak ‘s avonds moesten missen”... en een plastiek “met de beste dank aan alle medewerkers, voor hun energieke en actieve inzet. De jeugd bood een zelfgemaakt wandkleed aan. Het nieuwe elektronische orgel van Con Brio zorgde voor achtergrondmuziek....*

De Kerst-Inn. *Het grote succes van de kerst-inn van het afgelopen jaar is aanleiding voor de organisatie in 1974 deze “open kerstdag” te herhalen. Uit de enquête is gebleken dat niet alleen eenzamen behoefte hebben aan contact maar dat ook veel huisgezinnen graag een eigentijdse kerstmis willen beleven. De Hanenhof zal weer een ontmoetingsplaats zijn voor iedereen, ongeacht leeftijd, geloof of nationaliteit...*

De boekentafel van start. *Vroeger hebben we al eens een oproep gedaan of iemand een boekentafel in de hal van de kerk zou willen verzorgen. Mevrouw Sieswerda en haar zuster Greet Hiddinga, hebben deze zorg op zich genomen. Op zondag 7 sept. zal de tafel – voorlopig provisorisch – in de hal aanwezig zijn. Er is, om te beginnen, veel eenvoudige lectuur aanwezig, speciaal voor kinderen, al ligt er ook voor de ouderen het een en ander bij.*

Er heerst werkloosheid. *Er zijn mensen die het extra moeilijk hebben door onderstaande bijbeltekst. Ds. Kuiper steekt hen een hart onder de riem: In de Bijbel staat: “In het zweet uws*

aanschijns zult gij uw brood verdienen". Wat is de bedoeling van deze woorden? Om de werkloze te treffen met de blaam, dat hij niet aan de bijbelse eis beantwoordt, omdat hij zich niet in het zweet hoeft te werken maar zijn uitkering kan komen halen? Natuurlijk niet! Hier wordt niet een gebod gegeven, waar je op straffe van verachting moet beantwoorden. Hier wordt een voorspelling gedaan: Zo zal het gaan! De mensen zullen zich vaak een ongeluk moeten werken om het hoofd boven water te houden... In Zuid-Afrika wordt de gekleurde bevolking met "apartheid" behandeld. Dominee Samuel Pick van de Nederduitse Gereformeerde Sendingskerk in Z. Afrika is bij het zendingscentrum op bezoek om kennis te maken met onze kerken. Het kerkblad bericht: *De eerste dagen van zijn bezoek brachten hem de schok van zijn leven: hij kon hier vrij rondlopen, zonder dat er bordjes stonden dat dit of dat voor niet-blanken verboden was. In het begin durfde hij niet in een restaurant te gaan eten omdat hij het onvoorstelbaar vond door een blanke bediend te worden. Diepe indruk heeft het op hem gemaakt dat hij als kleurlingpredikant op de "Blijde Werelt" in een vakantieweek voor gehandicapten het H. Avondmaal aan hen mocht bedienen.*

De werkgroep Evangelie en Samenleving is zeer actief. In 1977 met de Novib-actie: "Gast aan tafel." Er zijn in de kerk spaardoosjes uitgedeeld: Zet het doosje elke dag op tafel als U eet en laat een gast uit een ontwikkelingsland met U mee-eten (voor 30 cent per dag). In juni worden de doosjes ingeleverd in de kerk en we hopen dat ze allemaal vol zijn.

De eerste dienst in verpleeghuis St. Jan staat er aan te komen. De rector heeft gevraagd of er voor de protestantse bewoners iets kan worden ondernomen. Welnu, dat willen we proberen. Op zondag 30 oktober zingen we aan het einde van de dienst een aantal bekende, oude liederen; uit volle borst en met vol orgelwerk. In deze liederen zullen de bejaarde broeders en zusters in de St. Jan hopelijk iets van vroeger herkennen. Rondom die liederen bouwen we een eenvoudige

dienst op, ergens op een middag in november.

1978 neemt ds. Odé afscheid van de Hervormde Gemeente Geleen-Oost. Ds. Kuiper schrijft in het julinummer: *Odé, adé. En dat is meer dan een woordspeling, want in het bedenken van woordspelingen is hij ons allemaal de baas. Dat hebben wij in allerlei preken wel kunnen merken. Jammer dat hij weggaat, we konden goed met elkaar opschieten. Wederzijds begrip is bij het zoeken van een weg voor het "samen-op-weg-gaan" van groot belang.*

Wie kent het fenomeen "bazar" nog? Op vrijdag 17 en zaterdag 18 november hopen we in de Voorhof een bazar te houden. De opbrengst is bestemd om de onkosten te dekken van een in mei 1979 te houden kerkedag. Wilt U vast nadenken over dingen die U wel wilt missen... Ook restjes wol, stof en borduurzijde zijn van harte welkom.

De middagdiensten worden nog maar weinig bezocht. De kerkenraad wil de gemeente gelegenheid geven zich hierover uit te spreken. Op de gemeenteavond zijn 29 mensen aanwezig: 20 kerkenraadsleden en regelmatige bezoekers van de 2e dienst. *Wij komen graag om samen te luisteren, te zingen en te bidden* is de motivatie, waarop de kerkenraad het besluit neemt deze te handhaven. Wel met de volgende kanttekening: *Daar het maken van twee preken te veel tijd van de predikant vergt zullen er zoveel mogelijk ruilbeurten plaatsvinden. Regelmatig zal een gebedsdienst gehouden worden, waarin niet wordt gepreekt. De kerkenraad acht het namelijk niet verantwoord dat aan het pastorale werk een dag per week wordt onttrokken door het voorbereiden van een tweede preek.*

Kerkedag: Op een geel inlegvel in het februarinummer van 1979 informeert de "commissie kerkedag" de gemeenteleden over de plannen. *Een kerkedag is een dag die gehouden wordt bij en in de kerk, voor de hele kerkelijke gemeente. We kozen dit jaar het thema: "BLIJ JE TE ZIEN" Dat wil zeggen dat we het fijn vinden om die dag iedereen te ontmoeten en dat we proberen het voor elkaar zo gezellig mogelijk te maken. Een tipje van de sluier wordt al opgelicht: Het wordt geen kerkedag maar een kerkeweekend. We starten zaterdagmiddag met een zeskamp waarvoor we een aantal attributen kunnen krijgen die de NCRV gebruikte voor de tv-zeskampen... Verder willen we de dag afronden met toneel, cabaret en muziek. Dat betekent wel dat we veel medewerkers nodig hebben.*

In mei 1979 schrijft **ds. Kuiper** dat er een beroep op hem is uitgebracht door de kerk van Stadskanaal. In juni meldt hij dat hij het beroep heeft aangenomen. *Dat is niet louter plezierig om mee te delen. Want ook al zien we goede mogelijkheden in Stadskanaal om verder te werken – we gaan toch een beetje met lood in de schoenen en verdriet in ons hart. Wij voelen ons zeer aan Geleen verbonden.*

De werkgroep Toerusting organiseert ook deze winter weer een aantal kringen. Onder de kop: Kom in een kring, vullen ze twee van de vijf beschikbare kolommen van het Kerkblad van 5 oktober.

Wim Hoogstraten, Urmond 27 juni 2020

SAMARITAANSE VROUW CENTRAAL TIJDENS SPRINGVIERING

De Samaritaanse vrouw stond centraal tijdens de Spring! viering op zondag 28 juni 2020. Na afloop van deze Spring! viering hebben we van veel kerkgangers en thuis-kijkers reacties mogen ontvangen. Dit heeft ons goed gedaan en blijft ons veel energie geven om Spring! vieringen te organiseren en telkens te verbeteren. Een greep uit de ontvangen reacties:

“Het was heel duidelijk en werd heel creatief en beeldend gebracht. Het mooie thema van wie je ook bent, je mag er zijn en altijd van het levend water blijven drinken”;

“En wat hebben wij ervan genoten! Mooi was het, eigenlijk in vrijwel alle onderdelen. Zeker ook in de ‘ontmoeting’ in deze haast dansante vorm. Ook de hele compositie, ja feestelijk. En zoals je zelf ook al zei: hoopvol. Met name de introductie van de heilige Photini was indrukwekkend. Ook als persoonlijk getuigenis”

“Een mooie en ontroerende dienst”

“Een dienst die er toe doet”

“Wat een fijne springdienst was het vanmorgen. Hartelijk dank voor alle moeite die jullie hebben gedaan om er iets zinvol van te maken. Het is een groot goed dat we de dienst kunnen volgen via internet.”

“Een fijne viering en in alle rust gebracht met een mooie boodschap”

In deze Spring! dienst stond de Samaritaanse vrouw, Photini, bij de put centraal. Het thema werd mooi neergezet door Margreet en Thea in de sketch. In deze sketch werden twee vrouwen gespeeld welke aan het roddelen waren over Photini op het moment dat ze Jezus ontmoette bij de put.

“Moet je haar zien! Ze gaat er nog op in ook! Snapt ze dan niet dat hij haar gewoon voor de gek houdt? Levend water. Poeh, alleen als er vissen in zwemmen zeker. Zonder dat is water toch echt niet levend, hoor.”

Na het hartelijke welkom van Maurice, werd er op een speciale manier een variant op het bijbelverhaal gespeeld door Margreet, Nely en Bert.

Nely gaf een mooie overweging waar centraal stond dat Jezus jou ziet, wie je ook bent, ongeacht je achtergrond.

“Ik zie jou”

Normaliter staat ontmoeting natuurlijk centraal in de Spring! diensten. Helaas kon dit nog niet vorm gegeven worden zoals we gewend zijn. Maar een bewegende ‘ontmoeting’ zorgde toch voor plezier en aandacht voor elkaar:

“Van binnen naar buiten, van gebonden naar bevrijd.”

De dienst werd vervolgd met actualiteiten en gebed, gebracht door Irene van Gulp. Centraal stond natuurlijk Corona met het gemis van persoonlijk contact. Ook was er aandacht voor het doorbreken van racisme.

“Ik zie jou”

De dienst werd afgesloten met een zegenlied. Voor iedereen gezongen door het Spring! team.

Mocht je de dienst nog terug willen kijken, dan kan dat op de website van Kerkdienst gemist Johanneskerk Sittard.

Het Spring! Team:

Margreet, Ard, Irene (Pluim), Irene (van Gulp), Marnix, Maurice, Nely, Rolinka, Rosetta en Thea.

WEER NAAR DE KERK

Opnieuw naar de kerk gaan. Het leek een gewenningsproces, maar ook een feest van herkenning. Alsof de herinnering aan het naar de kerk gaan weer moest worden opgediept.

Vanaf zondag 7 juni stonden de kerkdeuren weer 'een beetje' open bij de Ontmoetingskerk en de Johanneskerk. De Paaskaarsen brandden weer, dertig mensen mochten er binnen. De eerste keer werd het toegestane aantal personen niet gehaald, de volgende keren wel. In de Ontmoetingskerk kon via een scherm de dienst in de Johanneskerk van dat moment worden gevolgd.

Alle overheidsvoorschriften werden keurig opgevolgd zoals: vragen of je gezond bent, geen handen schudden, niet zingen en geen collecte in de bank. Voor het doneren van de bijdragen stonden twee emmertjes bij de uitgang.

Hoewel de coronamaatregelen vanaf 1 juli sterk zijn verruimd, blijft de anderhalvemetermaatregel gehandhaafd. Daardoor wordt het maximum aantal bezoekers dat zowel in de Johanneskerk als in de Ontmoetingskerk een plaats kan krijgen beperkt tot 60. Zolang deze maatregel geldt, blijft het noodzakelijk dat men zich aanmeldt om een kerkdienst te kunnen bijwonen. Dat kan op de website van de nieuwe gemeente. maas-en-beekdal.protestantsekerk.net/aanmelden.

De diensten zijn terug te zien via [Kerkdienstgemist.nl](https://kerkdienstgemist.nl), zoeken naar Johanneskerk Sittard.

Willy de Koning

JONA IN DE ZOMERDIENSTEN

In de komende zomerdiensten in augustus volgen we het Bijbelboekje Jona. Voor elke zondag een hoofdstuk. Jona is een bekend, geliefd, spannend en aansprekend boek. Jona is het verhaal waarin God het eerste en het laatste woord heeft.

Jona moet dat woord de wereld in dragen. Hij moet profetisch spreken. Maar Jona wordt eerder getekend als mens dan als profeet. Zijn zwakheden worden breed uitgemeten. Maar ook zijn sterke kanten worden belicht. Hij krijgt een bovenmenselijke taak, die hij amper aan kan. Hij krijgt van God de opdracht het kwaad in de wereld (Ninevé) aan de kaak

stellen.

Kan hij dat wel? En moet hij in zijn eentje die verantwoordelijkheid dragen? Het is bepaald niet vanzelfsprekend je stem te laten horen en iets te doen als de ene mens de andere beschadigt. Geen wonder dat Jona aanvankelijk zijn gezicht afwendt en een andere kant uitkijkt. De rode draad in het boekje is dan ook dat we het kwaad altijd onder ogen moeten zien. Ook al is er niet direct een oplossing voor handen.

KERKDIENTEN

zondag 12 juli

10:30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Irene Pluim
Collectes: diaconie Stichting Leergeld,
Kerk

zondag 19 juli

10:30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: ds. Irene Pluim
Collectes: ZWO, KiA, Ethiopië, Kerk

zondag 26 juli

10:30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Irene Pluim
Collectes: diaconie, Het Passion, Kerk

zondag 2 augustus

10:30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: ZWO, Mercy Ships, Kerk

zondag 9 augustus

10:30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: diaconie, Vluchtelingenwerk
NL, Kerk

zondag 16 augustus

10:30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: ZWO, KiA - Zending Rwanda,
Kerk

zondag 23 augustus

10:30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: diaconie, Vrienden van de
Hoop, Kerk

zondag 30 augustus

10:30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: ds. Irene Pluim
Collectes: diaconie, Stichting Manna,
Kerk

dinsdag 1 september

Ouderendienst
10.30 uur Huize Hoogstaete
Voorganger: ds. Irene Pluim

zondag 6 september

9.00 uur: Urmond, avondmaal
10:30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: KiA - Werelddiaconaat
Ghana, Kerk

De diensten zijn onder voorbehoud van de coronamaatregelen. Graag verwijzen we u naar de actuele informatie in de nieuwsbrief of op de website

TEKENEN VAN DE ACTE VAN SAMENGAAN TOT DE PROTESTANTSE GEMEENTE MAAS- EN BEEKDAL

